

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Nám. SNP 12, 811 06 Bratislava

DOŠLO DŇA: 21. MÁJ 2003

ČÍSLO: *1032* Účbor: *LO*

ROZSUDOK

→ do sledovať prvopodanie!

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Sergeja Kohuta sudcov JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Juraja Majchráka v právnej veci navrhovateľa **Markíza – Slovakia s.r.o.**, so sídlom v Blatnom č. 334, zast. JUDr. Vladimírom Lamačkom, advokátom v Bratislave, Radničné nám. č. 7/B, proti odporcovi **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, so sídlom v Bratislave, Nám. SNP č. 12, a účastníkov konania spoločnosť **Pervis s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Kabel Media, s.r.o., so sídlom v Bratislave, **TV Luna**, spol. s r.o., so sídlom v Bratislave, **MAC TV s.r.o.**, so sídlom Košiciach, **CEN s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu zo dňa 23. októbra 2001, č.k. T/39/RZL/439/2001 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky **potvrdzuje** rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisiu zo dňa 23. októbra 2001 č. T/39/RZL/439/2001.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súdny poplatok v sume 2 000 Sk do 10 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie:

Rozhodnutím zo dňa 23. októbra 2001 č. T/39/RZL/439/2001 odporca prideliť frekvenciu – 52, televízny kanál, kóta Žilina spoločnosti MAC TV s.r.o. Košice po vyhodnotení účastníkov správneho konania o žiadosti na pridelenie uvedenej frekvencie.

Toto rozhodnutie napadol odvolaním jeden z účastníkov správneho konania – Markíza - Slovakia, s.r.o., s odôvodnením, že odporca vydal právne neexistentné rozhodnutie, pretože Radou nebolo platné prijaté rozhodnutie, keď rozhodnutie tohto orgánu nespĺňalo formálne znaky rozhodnutia podľa zákona č. 71/1967 Zb. Tvrdil tiež, že neboli zo strany odporcu dodržané lehoty pri prijímaní žiadosti od jednotlivých uchádzačov a že Rada vo veci nedostatočne zistila skutkový stav veci.

Odporca navrhol potvrdiť napadnuté rozhodnutie s odôvodnením, že toto je správne a že v správnom konaní nedošlo k porušeniu procesných predpisov, ani predpisov hmotného práva. Uviedol, že rozhodnutie je identifikovateľné, z neho bolo zrejmé, ktorá vec sa prejednávala, účastníci konania mali právo sa vyjadriť k podstatným skutočnostiam na vec sa vzťahujúcim, bol dodržaný vlastný Rokovací poriadok Rady a pri udeľovaní frekvencie postupoval podľa zákona č. 308/2000 Z. z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia (§ 246 ods. 2 OSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu.

V rámci právomoci danej zákonom, súd doplnil dokazovanie o vyjadrenia ostatných účastníkov správneho konania k odvolaniu navrhovateľa proti napadnutému rozhodnutiu.

Z ich vyjadrení vyplývalo, že nemali záujem na výsledku odvolacieho konania pred súdom, z uvedeného dôvodu súd k tejto skutočnosti prihliadol. Pokiaľ sa preto navrhovateľ odvolával na skutočnosti týkajúce sa iných účastníkov súd k nim z vyššie uvedených dôvodov, neprihliadol a tak pripomienky vo vzťahu k odvolaniu navrhovateľa boli právne irelevantné.

Navrhovateľ namietal, že hlasovanie Rady bolo v rozpore so zákonom a považoval jej rozhodnutie za právne neexistentné.

V uvedenom smere dôvody navrhovateľa nie sú opodstatnené.

Samotná zápisnica z rokovania Rady nemusela obsahovať náležitosti rozhodnutia podľa zákona č. 71/1967 Zb. Náležitosti podľa uvedeného zákona

Podstatnou okolnosťou bolo, aby rozhodnutie bolo identické a bolo kompatibilné s výrokom rozhodnutia, ktoré bolo podkladom pre písomné vyhotovenie rozhodnutia, teda v danom prípade, písomné vypracovanie rozhodnutia muselo byť totožné s výrokom Rady vo veci samej. To bolo, pretože z administratívneho spisu a z rozhodnutia odporcu to súd konštatoval.

Odporca dodržal procesný postup pri rozhodovaní podľa § 11 ods. 3 zákona č. 308/2000 Zb.

Odporca postupoval aj v súlade so Štatútom Rady a Organizačným poriadkom Kancelárie Rady, ktoré boli v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z.

Z administratívneho spisu súd zistil, že odporca dodržal aj lehotu na podanie žiadosti.

Z hľadiska procesného práva, aj keby došlo k určitému pochybeniu, bolo vecou úvahy súdu sa s tým vysporiadať (§ 250i OSP), čo súd urobil, pritom to nemohlo mať vplyv na konečné rozhodnutie odporcu z hľadiska posúdenia veci v merite.

Odporca vykonal dokazovanie veci v dostatočnom rozsahu. Účastníci správneho konania mali možnosť predložiť všetky doklady potrebné pre rozhodnutie vo veci, mali možnosť nahliadnuť do administratívneho spisu, mali možnosť vysloviť svoje návrhy a predložiť návrhy na doplnenie dokazovania. Účastníci toto právo využili, ako to vyplývalo z administratívneho spisu, preto súd nezistil porušenie ustanovenia § 3 zákona č. 71/1967 Zb.

Samotný navrhovateľ bol vyzvaný na predloženie dôkazov nielen v správnom konaní, ale aj v súdnom konaní. Bolo preto len na ňom, či toto právo využije alebo nie.

Základom odvolania navrhovateľa proti rozhodnutiu odporcu bol postavený na tom, že odporca nedodržel procesný postup v takom rozsahu, že to v konečnom dôsledku malo mať za následok neexistencie rozhodnutia v právnom slova zmysle.

Súd, preskúmajúc celé správne konanie, dospel k záveru, že odporca neporušil zákon č. 71/1967 Zb., ani zákon č. 308/2000 Z.z. a postupoval v súlade s nimi.

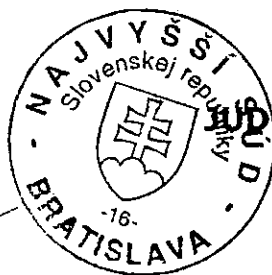
Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250g ods. 2 OSP napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Pretože navrhovateľ nemal v konaní úspech, súd mu náhradu trov konania nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP), súčasne ho však zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku.

Pretože navrhovateľ nemal v konaní úspech, súd mu náhradu trov konania nepriznal (§ 250k ods. 1 OSP), súčasne ho však zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 250s OSP).

V Bratislave dňa 27. marca 2003

Dr. Sergej K o h u t, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: